

Превод на српски

Poklad na mostě

Byl jednou jeden člověk, jmenoval se Jan. Měl deset dětí a byl velmi chudý. Často se modlil ke svatému Janu Nepomuckému a prosil o pomoc. Jednou v noci měl divný sen. Viděl svatého Jana Nepomuckého, který mu řekl: „Jdi do Prahy na Karlův most. Tam uvidíš moji sochu. Pak ti někdo řekne, kde hledat poklad.“ Jan nevěřil, ale sen se mu opakoval třikrát. Tak šel do Prahy. Když přišel na Karlův most, našel sochu Jana Nepomuckého. Stál u sochy tři hodiny, čekal, díval se a poslouchal, ale nikde nic. Už chtěl jít domů, ale najednou k němu přišel mladý voják, který stál na mostě na stráž. „Proč tady pořád stojíš? Ztratil jsi něco? Nebo na někoho čekáš?“ zeptal se. „Čekám na někoho, kdo mi řekne, kde hledat poklad,“ odpověděl chudák. Voják se smál. „Nesměj se,“ řekl Jan a vyprávěl vojákovi svůj sen. Když skončil, voják se podivil. „Já jsem měl taky třikrát divný sen. Ve snu ke mně přišel svatý Jan Nepomucký a řekl mi, že musím jít do malé vesnice za Prahou, kde jsou na skále tři kříže. Pod skálou stojí dům, u domu je zahrada, na zahradě je starý strom a pod stromem je schovaný poklad.“ „Ale to je moje vesnice a můj dům!“ vykřikl Jan a spolu s vojákem spěchal domů. Začali kopat pod stromem a našli hrnc plný zlata. Každý si vzal půlku a oba žili šťastně až do smrti.

O Bruncvíkovi

Když jdete přes Karlův most z Malé Strany na Staré Město, vidíte vpravo u mostu starou sochu rytíře se zlatým mečem. Legenda říká, že je to rytíř Bruncvík .

Vládce české země Bruncvík odešel do světa. Slibil manželce, že se vrátí za sedm let. Manželka mu z lásky dala krásný zlatý prsten.

Dlouho cestoval po světě. Jednou viděl, jak velký lev bojuje s drakem. Bruncvík mu pomohl a draka zabil. Lev se stal jeho přítelem a pomohl Bruncvíkovi získat zázračný zlatý meč, který sám seká hlavy nepřátel. Doma všichni mysleli, že Bruncvík umřel. Nepřátelé říkali jeho manželce: „Musíš si vzít jiného muže! Naše země musí mít vládce!“ Ona ale nechtěla a věrně čekala na Bruncvíka. Bruncvík tajni přišel do hradu a dal zlatý prsten do sklenice vína, kterou nesl sluha jeho manželce. Tak poznala, že se Bruncvík vrátil. Bruncvík s pomocí zázračného meče zabil všechny nepřátele a znovu se stal vládcem české země. Jeho nový erb byl bílý lev, symbol odvahy a síly. Také dnes má česká republika ve znaku bílého lva.

Legenda říká, že zázračný, zlatý meč je schovaný v dlažbě na Karlově mostě. Když bude české zemi zle, její patron svatý Václav přijde na pomoc. Pojede přes Karlův most, jeho kůň klopýtne a vyrýpne meč. Svatý Václav zavolá: „Všem nepřátelům hlavy dolů!“ A v české zemi bude mír.

Превод на чешки

Зашто људи варају?

Зато што желе да остваре лакшу победу. С обзиром на то да су такмичарски расположене животиње, људи су непрекидно у потрази за начинима да се докопају новца, хране или чулног задовољства, па чак и да напосто изгледају добро. Да би се све постигло на тежи начин, потребно је уложити време, труд и енергију, тако да варање увек изгледа као примамљиво решење којим се на бржи и лакши начин долази до жељеног циља. Уз помоћ теорије игарапримењене на еволуциону биологију могуће је објаснити како то да упоредо могу да постоје и несебична брига за добробит других и склоност ка варању. Уопштено гледано, показало се да преваранти добро пролазе кад их има веома мало, као и да нису превише успешни када су у већини у поређењу са бројем добродушних наиваца које желе да преваре. То значи да свака група тежи да сама створи равнотежу, односнода у њој буде довољно мало превараната да би цена спречавања иховог деловања била превелика. С друге стране, основна биолошка начела нашег постојања говоре у прилог томе да ће у нашем друштву највероватније увек бити чланова склоних варању и “хлебу без мотике”.

Да ли је плакање корисно?

Многи људи и стручњаци потврдно би одговорили на ово питање. Сматра се да плакање доприноси прочишћењу организма и да умањује стрес, па чак да се путем плакања уклањају разни отрови. Због тога сви лекари хвале његово благотворно дејство на здравље. Постоје и докази да крвни притисак и број откуцаја срца опадају након што пустимо сузу, да снага алергијских одговора тела постаје слабија након гледања “Титаника” или “Доручка код Тифанија”, па чак и да особе које пате од реуматоидног артритиса трпе слабије болове ако плачу. Ипак, резултати добијени огледима нису баш потпуно једнообразни у корист плакања. Чини се да је његов учинак већи уколико плачемо због неке потешкоће коју је могуће решити, као и уколико особи која плаче не смета да испољава своја осећања на тај начин, односно ако је сам тај чин не учини још више потиштеном и утученом. Једна од улога које плакање има вероватно је и то да се помоћу њега другима покаже нерасположење и туга. Такво испољавање осећања може да допринесе стварању чвршћих веза међу људима, те је могуће да је управо то разлог његовог благотворног дејства.

Састав

О одрастању, самосталности и сазревању